

AZZAM

ADVOKATBYRÅ

Innehavare

Advokat Roba Azzam

Medarbetare

Biträdande jurist Melissa Agaeva
Biträdande jurist Emil Fernow
Biträdande jurist Jan Flodell
Biträdande jurist Nadia Sultana
Biträdande jurist Patrik Malki

Sekreterare

Sekreterare Annie Antranikian

Förvaltningsrätten
Avdelning 12
Stockholm
Per e-post

KAMMARRÄTTEN
I STOCKHOLM
Avdelning 01

INKOM: 2021-01-14
MÅLNR: UM 534-21
AKTBIL: 1

Stockholm den 14 januari 2021

Överklagande

Klaganden

Emil Jordensson, född 770815-1696

Ombud

Biträdande Jurist Emil Fernow
Azzam Advokatbyrå AB
Box 45 143
104 30 Stockholm

Ärendenummer

50529888

Överklagat avgörande

Migrationsdomstolen i Stockholms dom i mål nr
UM 12244-20 från den 23 december 2020.

Saken

Uppehållstillstånd m.m. efter utvisning på grund
av brott

AZZAM ADVOKATBYRÅ AB

info@azzamadvokatbyra.se | www.azzamadvokatbyra.se

Visit: Saltmätargatan 7, Stockholm | Post: Box 45 143, 104 30 Stockholm | Tel: 08-37 41 77 | Fax: 08-30 01 38

Org.nr 556927-8269 | Arvoden: Bg: 175-8572

Som ombud för sökanden får jag härmed överklaga migrationsdomstolens dom och framställa följande

Yrkande

Klaganden yrkar att Migrationsöverdomstolen meddelar prövningstillstånd samt, med ändring av migrationsdomstolens dom, beviljar honom uppehålls- och arbetstillstånd som flykting jämte resedokument.

Grunder

Migrationsverket och migrationsdomstolen har i de nu överklagade avgörandena tolkat begreppet "synnerligen grovt brott" allt för extensivt. Tolkningen medför ett avsteg inte enbart från UNHCR:s riktlinjer, utan därtill från såväl en bokstavstolkning som Migrationsöverdomstolens tidigare praxis.

Skäl för prövningstillstånd

Migrationsöverdomstolen bör meddela prövningstillstånd av prejudikatskäl

Underinstansernas avgöranden i korthet

Aktuella bestämmelser för underinstansernas prövning följer av de överklagade avgörandena, samt av den skriftväxling som föranlett beslutet och domen. Frågan för migrationsdomstolen att pröva har varit huruvida klaganden ska vägras flyktingsstatusförklaring.

Migrationsdomstolen har funnit att klaganden ska vägras flyktingstatusförklaring och motiverat sitt beslut i huvudsak utifrån en bedömning av omständigheterna vid brottet som föranlett utvisningsbeslutet. Migrationsdomstolen har konstaterat att det inte föreligger något hinder mot att klassificera klagandens gärning som ett *synnerligen grovt brott* även om klaganden inte dömts för den grövre brottsrubriceringen i brottsbalkens mening. Migrationsdomstolen har vidare, med ledning av MIG 2014:20, bedömt att även klagandens övriga brottslighet, däribland snatteri och olovlig körning, till synes medfört att det brott han dömts för ska klassas som synnerligen grovt.

Utveckling av talan

Frågorna för Migrationsöverdomstolen att pröva är förhållandevis klarlagda utifrån avgörandena från Migrationsverket och migrationsdomstolen. Dels menar klaganden att Migrationsöverdomstolen bör tydliggöra huruvida Migrationsverket och migrationsdomstolarna är fria att utan koppling till den straffrättsliga prövningen tolka begreppet "synnerligen grovt brott" vid en eventuell vägran av flyktingstatus, dels menar klaganden att ett klagande bör ske kring huruvida en sådan prövning som genomförts i nu aktuellt fall är förenlig med Migrationsöverdomstolens riktlinjer från MIG 2014:20 samt de få undantag från principen om "non refoulement" som Sverige har att tillämpa.

Skälen för att klaganden *inte* ska vägras flyktingstatus är flera.

För det första kan konstateras att samtliga parter i målet är eniga om att klaganden uppfyller kraven för flyktingstatus då han riskerar skyddsgrundande behandling till följd av militärtjänstgöring i Syrien vid ett återvändande. Samtliga parter tycks vidare eniga om att det brott klaganden dömts för inte per definition motsvarar ett sådant grovt brott som UNCHR nämnt som brott vilka möjliggör undantag från principen om "non refoulement".

För det andra har Migrationsöverdomstolen i det av migrationsdomstolen refererade målet MIG 2014:20 förtydligat att undantaget från "non refoulement" endast är tillämpligt i extrema fall. Migrationsöverdomstolen har därefter tydliggjort att det enligt konventionen rör sig om gärningar för vilka stadgas dödsstraff eller ett mycket strängt straff. I klagandens fall rör det sig visserligen om ett allvarligt brott, men brottslighet som varken föranlett en annan rubricering än normalgraden eller ett fängelsestraff om längre tid än 2 år och 8 månader. Dessa omständigheter talar enligt klaganden med styrka *mot* att han ska vägras flyktingstatus.

För det tredje kan den faktiska metoden för prövningen ifrågasättas. För det fall att brott av normalgraden, eller för den delen brott med en påföljd om strax under 3 år anses utgöra sådana synnerligen grova brott som UNCHR hänvisat till, riskerar Sverige att framöver göra fränsteg inte enbart från den faktiska ordalydelsen av sådan brottslighet, utan även från den tolkning som UNHCR, Migrationsverket (jfr SR 19/2018, s. 16-17) samt Migrationsöverdomstolen tidigare menat ska gälla. Detta medför inte enbart en tydlig diskrepans mellan den straffrättsliga definitionen av ett

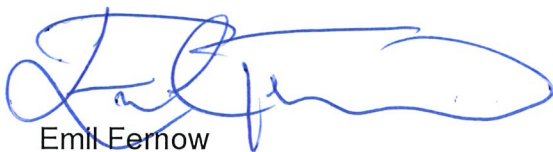
synnerligen grovt brott utan därtill en ordning varigenom underinstanserna är fria att klassificera även andra brott av normalgraden som synnerligen grova utan hänvisning till den straffrättsliga bedömning som genomförts av de allmänna domstolarna. Det medför därtill att begreppet "synnerligen grovt brott" kommer att få en rättslig betydelse vid en straffrättslig prövning samt en annan definition inom utlänningsrätten. En sådan ordning kan inte ha varit avsedd varken från UNCHR eller Migrationsöverdomstolens sida. Med ett sådant utfall som i nu aktuellt fall, eller andra ärenden varigenom en utlänning dömts för brottslighet som inte motsvarar definitionen enligt Europakonventionen, riskerar därtill leda till att Sverige framöver handlägger ärenden utifrån en metod som strider mot EKMR, i huvudsak artikel 3.

Sammanfattning

Det är klarlagt att bestämmelsen om att neka en flykting flyktingstatus ska vara avsedd för extrema undantagsfall. Bestämmelsen ska vara förbehållen lagakraftvunna domar avseende brott av de slag som omnämns i såväl Migrationsverkets rättsliga ställningstagande som i riktlinjerna från UNCHR. I nu aktuellt fall följer inte prövningen dessa riktlinjer, vilket riskerar få långtgående konsekvenser för fortsatt prövning av liknande ärenden. Trots att sökanden dömts för ett allvarligt brott har det varken framkommit att det utgjort ett grovt brott enligt svensk strafflagstiftning, än mindre att det ska ses som ett sådant synnerligen grovt brott som avses i 5 kap. 1 § utlänningslagen.

Migrationsöverdomstolen bör därför, utifrån de skäl som följer ovan, meddela prövningstillstånd. Mot bakgrund av att det brott klaganden dömts för inte utgör ett sådant synnerligen grovt brott som avses i bestämmelsen bör och får han inte nekas flyktingstatus. För det fall att han inte vägras flyktingstatus bör han mot samma bakgrund även beviljas resedokument.

Stockholm dag som ovan

Emil Fernow
Biträdande jurist